

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] informací.

[REDACTED]

uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2006 č.j. 5 As 3/2006-70).

Povinný subjekt je povinen doručovat do datové schránky. Např. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 4 As 32/2013 – 44 ze dne 29.5.2013 uvedl:

Jak správně krajský soud konstatoval v napadeném rozsudku, z § 19 odst. 1 správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen doručovat účastníkovi prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky a k doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb může správní orgán přistoupit toliko, pokud doručení do datové schránky není možné. ... Pokud si adresát zřídí datovou schránku, povinnost kontrolovat poštu na adrese trvalého pobytu (či adrese pro doručování) zaniká, neboť je oprávněn spoléhat, že orgány veřejné moci v souladu se zákonem budou veškeré písemnosti doručovat do datové schránky.

MAGISTRÁT MĚSTA HAVÍŘOVA, Svornosti 86/2, 736 01 Havířov-Město

Správní odbor

ZNAČKA SPISU: I/53/2017
ČÍSLO JEDNACÍ: MMH/103205/2017
POČET LISTŮ: 2
VYŘIZUJE: [REDAKCE]
TEL.: 596 803 166
FAX: 596 803 188
E-MAIL: [REDAKCE]@havirov-city.cz
DATUM: 24. 11. 2017

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Havířova, správní odbor, jako věcně příslušný správní orgán podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve věci žádosti [REDAKCE], o poskytnutí informace – kompletní kopie spisového materiálu vedeného pod zn. 10644/P/76642/2017/Vít – ze dne 21. 11. 2017, rozhodl takto:

podle § 15 odst. 1 v návaznosti na § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se žádost **odmítá**.

Odůvodnění

Magistrátu města Havířova jako povinnému subjektu byla dne 21. 11. 2017 doručena žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se žadatel domáhá poskytnutí kopie spisu vedeného zn. 10644/P/76642/2017/Vít, a to ve lhůtě do 15 dnů prostřednictvím datové schránky.

Žadatel uvádí, že podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Je tedy zřejmé, že zákon o svobodném přístupu k informacím není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 3. 2007, č.j. 57 Ca 87/2005). Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny základních práv a svobod), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nijak nevyklučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č.j. 5 A 158/2001). Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený zákonem o svobodném přístupu k informacím (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006 č.j. 5 As 3/2006). Dále žadatel uvádí, že povinný subjekt je povinen doručovat do datové schránky (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013 č.j. 4 As 32/2013).

Magistrát města Havířova jako povinný subjekt předně uvádí, že obsahově totožným podáním žadatele se již jednou zabýval, nicméně žádosti nevyhověl, tudíž obecně není vyloučeno, aby se žadatel domáhal poskytnutí informace opakovaně (nadto se pro podmínky podání žádosti podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím správní řád neuplatní). Na druhou stranu povinný subjekt nemá důvod tutéž žádost posoudit odchylně, proto i v nynějším případě dospěl k závěru kopii spisu podle zákona o svobodném přístupu k informacím neposkytnout.

Podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění*. Podle ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona pak platí, že *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží*.

S argumentací předestřenou žadatelem se povinný subjekt neztotožňuje. Požadovaná „informace“ se totiž neposkytuje podle zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť přístup žadatele jako jediného účastníka dotčeného řízení ke správnímu spisu komplexně upravuje zvláštní právní předpis – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Ustanovení § 38 odst. 1 a 4 správního řádu hovoří o tom, že *účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci* a dále, že *s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části*. Je tedy evidentní, že dotčené ustanovení upravuje, kdo a za jakých okolností má právo nahlížet do spisu a současně právo na to, aby mu z tohoto spisu byly pořizovány kopie. Podle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací*.

V posuzovaném případě není pochyb o tom, že správní řád disponuje komplexní úpravou a je tak zvláštním zákonem ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím, neboť pro úkon nahlížení spisu předvídá vše, od způsobu podání žádosti (§ 37), dále podmínek, za kterých je možno úkon provést (§ 38 odst. 1 a 2), přes formu vyřízení žádosti, včetně lhůt a opravných prostředků (§ 38 odst. 5, § 71 a § 76). Žadateli v souladu s § 38 správního řádu svědčí neomezené právo do spisu nahlížet a také právo na pořízení kopií listin z něj. Pro způsob vyřízení žádosti přitom není rozhodné, zda je žádáno i zaslání kopií listin v určité formě, nikoli jejich pouhé „pořízení“, neboť je zřejmé, že podstata věci spočívá ve vlastním přístupu k obsahu spisu, nikoli ve způsobu či výstupu, jakým je obsah spisu žadateli doručen.

Žadatelem prezentované odkazy na závěry soudů, vztahující se ještě ke „starému“ správnímu řádu (zákonu č. 71/1967 Sb.), považuje povinný subjekt za překonané, jak je to patrné z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 38/2007 ze dne 13. 8. 2008 (všechny rozsudky jsou veřejně dostupné dálkovým přístupem na <http://nssoud.cz>), kde soud objasnil, že: *„Zvláštní zákon, aby byl vskutku zvláštním zákonem, musí poskytování informací upravit komplexně (výslovně to dnes již říká i zákon o svobodném přístupu k informacím po novele provedené zákonem č. 61/2006 Sb.). Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví. Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“*.

Příkladem může být také rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 18/2012 ze dne 13. 12. 2012, v němž soud dovodil, že: „Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v tomto případě zákon o svobodném poskytování informací nepoužije, když podle jeho ustanovení § 2 odst. 3 se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu“ a dále: „Spis sp. zn. St 114/2009, jehož faktické okopírování a zaslání poštou stěžovatel požaduje, tedy je správním spisem. Stěžovatel tak má na základě ustanovením § 38 správního řádu právo se bezprostředně či pomocí zástupce seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj“, jakož i rozsudek č.j. 9 Ans 7/2012 ze dne 27. 6. 2012, kde stejný soud nad rámec uvedl, že: „Lze ještě – toliko jako obiter dictum – připomenout dosavadní judikaturu, ze které vyplývá, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona“,

Obdobně se k věci staví rovněž odborné komentáře: „Institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je zvláštní právní úpravou vůči informačním zákonům. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezovaný přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížitela“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob.“ (Kadečka, S., Kliková, A.: Nový správní řád a místní samospráva, Brno: Masarykova univerzita, 2006, s. 198-215), nebo: „Za žádost o nahlédnutí do spisu – a tedy i případ, kdy se nepoužije úprava zákona o svobodném přístupu k informacím – považuje judikatura i žádost o poskytnutí kopie spisu“ (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář, Praha: C.H.Beck, 2016, s. 52).

Proti skutečnosti, že správní orgán je povinen doručovat účastníkům řízení písemnosti do datové schránky, není důvod cokoli namítat. Tato povinnost obecně plyne z ustanovení § 19 odst. 2 správního řádu a povinný subjekt ji plně respektuje. Existence datové schránky, resp. ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu nicméně povinnému subjektu nezakládá povinnost části spisu, resp. jeho úplnou kopii účastníkovi kamkoliv zasílat.

Nezbývá než opakovat, že má-li žadatel zájem o nahlížení do spisové dokumentace v konkrétním řízení vedeném povinným subjektem, pak jako účastník řízení může toto právo využít kdykoli v úředních hodinách v pondělí a středu od 8:00 do 17:00 hodin, úterý a čtvrtek od 8:00 do 14:00 hodin, popř. v pátek od 8:00 do 13:00 hodin, nejlépe po předchozí telefonické domluvě s oprávněnou úřední osobou v předmětné věci.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt žádost odmítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává prostřednictvím Magistrátu města Havířova ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje v Ostravě, který o odvolání rozhoduje. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím ode dne doručení písemnosti. Pokud nebyla písemnost adresátovi doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale po nezastižení adresáta byla zásilka s písemností uložena v provozovně pošty, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení, nikoliv až následné faktické vložení zásilky s písemností do domovní schránky adresáta. V takovém případě lhůta pro podání odvolání počíná běžet jedenáctým dnem ode dne uložení zásilky s písemností v provozovně pošty.

